

[Poul Møller.]

Det, min tale i dag går ud på, er, at vi skal prøve at gennemføre det i forbindelse med ligningsloven. Der er ingen grund til, når det radikale venstre er indstillet på den samme tankegang og venstre og det konservative folkeparti arbejdede på det samme i forbindelse med lovforslaget om præmiering af opsparing, ikke at gøre dette forslag færdigt nu i efteråret i stedet for at afvente skattereformforslaget. Derfor vil jeg under udvalgsbehandlingen søge tilslutning til, at vi med det flertal, der er samlet omkring denne sag, sikrer, at den gennemføres principielt på den linje og ud fra det synspunkt, som ligger til grund både for det radikale forslag, som der blev redegjort for under åbningsdebatten, og for vort forslag, som blev fremsat under udvalgsbehandlingen. Det, det drejer sig om, er jo, at vi kan enes om foranstaltninger, der kan fremme opsparingen — så er det i og for sig ligegyldigt, om forslaget har været forelagt i det ene eller det andet udvalg eller under åbningsdebatten. Jeg tager derfor det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards oplysninger herom til efterretning og regner med, at vi under den kommende forhandling om ligningsloven kan komme denne sags løsning betydelig nærmere og forhåbentlig få den til grund liggende tanke realiseret.

I fjor ændrede vi ligningsloven, for så vidt angår personer, der har været bortrejst fra landet gennem en længere periode, idet vi gik over til, i stedet for som hidtil at beskatte disse af det, de havde tjent det sidste år i udlandet, at fikserer deres indkomst på grundlag af deres indtjeningssevne og indtjening, når de vender hjem til Danmark.

Dette princip tror jeg i mange tilfælde har været rigtigt, og jeg tror, at det i det store og hele har været godt, at man fik det gennemført; men man kommer næppe uden om, at det har haft sine svage punkter over for forskellige grupper. Jeg tænker her specielt på dem, der har haft stipendieordninger, eller som har været under uddannelse i udlandet og derfor ikke dér har haft indtægter af noget betragteligt omfang; de bliver nu, så snart de kommer hjem, sat i skat — hvad de ikke blev tidligere — af den indtægt, de får herhjemme

ved ansættelse i den ene eller den anden stilling. Foranlediget af en række henvedelser udefra om denne sag vil jeg gerne have, at vi under behandlingen af ligningsloven ser på de bestemmelser, vi gennemførte i fjor, og prøver at få dem ændret, således at vi ikke rammer den ungdom, der tager ud for at uddanne sig og dygtiggøre sig til et arbejde til gavn for os herhjemme senere.

Jeg ville også, ligesom det ærede medlem hr. Øllgaard, anse det for rimeligt, om vi under ligningslovsbehandlingen fik ordnet problemet om værdien af bolig i egen ejendom, efter at den 11. almindelige vurdering nu har fundet sted. Venstre og det konservative folkeparti har i fællesskab fremsat forslag til beslutning herom i det høje ting; dette forslag er imidlertid ikke blevet behandlet endnu, og da forslaget til ligningslov bliver behandlet først, vil jeg gerne i dag gøre den bemærkning, at vi i alle tilfælde mener, det må være rigtigt, at dette problem bliver ordnet så betids, at der ikke er nogen tvivl om, hvordan befolkningen skal behandle værdien af egen bolig, når den nye selvangivelsesblanket skal udfyldes i januar måned.

Ved ligningslovens behandling har vi mange gange drøftet sambeskatningsprincippet. Vi har vel alle visse tvivl over for hele sambeskatningsproblemet. Vi har også drøftet det i skattereformudvalget, men er ikke kommet så forfærdelig meget videre hen imod en ændring af selve sambeskatningen. Jeg vil gerne stille det forslag her — eller udkaste den tanke, må jeg vel hellere sige — at man uden hensyn til, hvordan man ser på sambeskatningen i al almindelighed, hjælper unge nygifte ægtepar så langt og så vidt, at disse bliver fritaget for sambeskatning og i stedet bliver særbeskattet i en overgangsperiode på ca. 3 år efter ægteskabets indgåelse, således at de ikke straks bliver udsat for sambeskatningens fulde virkninger, men får en overgangsperiode til at indstille sig derpå. Det vil have betydning for dem, også fordi de som regel har meget store bosætningsudgifter og ofte har sat sig for store gældsafdrag i den periode for at kunne magte deres bosætning.

Det er ikke mange år siden, vi her i tinget drøftede indførelse af bosætningslån fra